

hvervslivet til investeringsformål. Derved ville det komme direkte til udtryk, at den forbrugsbegrænsende finanspolitik har til formål at fremme genopbygningen“.

De radikale udvalgsmedlemmer, der var med i flertallet, udtaler deres tilfredshed med, at det „under udvalgsbehandlingen er lykkedes at nå frem til er ikke uvæsentlig skatteenedsættelse også for mellemindtægterne. Mindretallet mener, at den samlede skatteenedsættelse, der hermed gennemføres, vil være forsvarlig også set i relation til den pengepolitiske situation. Såfremt ikke et uforudseligt stærkt konjunkturomslag sætter ind i løbet af finansåret, anser mindretallet det også efter skatteenedsættelsen for muligt at foretage en rimelig afskrivning såvel på statens reguleringskonto i nationalbanken som på § 26 I. K. (Udgifter foranlediget af den tyske besættelse), alt under forudsætning af, at der fra finansstyrelsens side udvises en sund tilbageholdenhed overfor nye udgifter, således at det gradvise bortfald af ekstraordinære udgifter ikke straks efterfølges af nye udgiftsstigninger.

Spørgsmålet om yderligere afskrivninger over finansloven må iøvrigt efter mindretallets opfattelse også ses i sammenhæng med spørgsmålet om, hvorvidt og i hvilket omfang der senere i finansåret bør ske afskrivning på reguleringskontoen ved ændringen af de beløb, som fremkommer ved importen af varer i forbindelse med Marshallhjælpen, jfr. den trufne aftale om, at forhandlinger vedrørende dette forhold skal finde sted i rigsdagens finansudvalg omkring 1. juli.“

Under sagens 2. behandling i folketinget fremsatte *Alfred Jensen* (DK), efter på flere punkter at have kritiseret det resultat, man var nået til i udvalget, følgende forslag om *motiveret dagsorden*:

„Idet tinget udtaler, at skattelettelsen for ansatte indkomster indtil 9 000 kr. bør ydes med 50 pct. af dette års samlede personlige skat til stat, kommune og fælleskommunal udligningsfond for indkomster indtil 5 000 kr. og med en faldende procentsats for indtægter mellem 5 000 og 9 000 kr., fortsætter det behandlingen af den på dagsordenen opførte sag.“

Dette forslag forkastedes med 90 stemmer mod 6 (DK), idet 5 medlemmer hverken stemte for eller imod.

De af udvalgsflertallet stillede eller tiltrådte ændringsforslag blev derefter vedtaget, mens de øvrige forkastedes, derunder også et udenfor betænkningen stillet kommunistisk ændringsforslag, hvorefter arbejdsløse, der ikke har anden indtægt end arbejdsløshedsunderstøttelsen, skulle være fritaget for skattebetaling i en til ledigheden svarende periode, for så vidt denne strækker sig udover et tidsrum af 30 dage.